

כללי הגשת כתבי יד לרבעון לכלכלה

הנחיות כלליות

- א. המאמר יוגש בעברית. כתב היד המוגש יכלול פתיח (תקציר בעברית, כשתיים עשרה שורות), רשימת מקורות, מילות מפתח למאמר בעברית ובאנגלית, שם המאמר ותקצירו באנגלית (כשתיים עשרה שורות) ודף המפרט את שם הכותב ואת תוארו בעברית ובאנגלית. את כל המפורט לעיל יש לשמור במסמך או מסמכי Word בגרסת 2003, ולשלוח בדואר אלקטרוני.
- ב. יש לשים לב שברבעון לכלכלה מכנים טבלאות בשם לוחות וגרפים ותרשימים בשם ציורים. על כל הלוחות והציורים להיות בעברית בלבד.
- ג. יש לשים לב שהרבעון לכלכלה מודפס בשחור לבן, ויש להתאים את הציורים, אם ישנם, להדפסה כזו.
- ד. לכל כותב שמורה הזכות לכתוב על פי סגנונו, אולם נדרשת אחידות מבנית (בצורת הכותרות, בצורת הערות השוליים וכדומה) ואחידות כתיבית: בכל המאמרים יוחלו כללי הכתיב הננקטים ב"אורים", כדלהלן. עורך השלוח ישלם את האחדת הסגנון ואת תקינות השלוח.
- ה. המאמר יכתב על פי כללי הכתיב חסר הניקוד של האקדמיה ללשון העברית. שמות יש לכתוב כפי שכתבו אותם בעליהם, ולא דווקא על פי הכללים. כמו כן יכתב המאמר על פי כללי הפיסוק המעודכנים של האקדמיה ללשון העברית. מחבר יחיד יכתוב על עצמו בגוף ראשון יחיד: לדעתי, אני סבור וכדומה. פנייה לקוראים תהיה ברבים: ראו, השוו וכדומה. יש להשתדל לכתוב מילים עבריות ולא מילים לועזיות. מילים לועזיות ששובאו בלית ברירה יש לכתוב בתעתיק עברי, על פי כללי התעתיק של האקדמיה ללשון העברית. רצוי להמעיט בציטוטים, ולהביא מדברי אחרים בפרפרזה (מקוצרת) עם מראה מקום. אם יש חשיבות בהבאת מילות המקור אפשר לצטט, אך את החלק הרלוונטי בלבד. ציטוט מטקסט שאינו בעברית – רצוי לתרגמו לעברית.

פירוט דרך ההגשה של כתב היד

- א. ההקלדה תיעשה ברווח כפול בין השורות (כל חלקי הטקסט, ובכללם ציטוטים והערות שוליים). יש להשאיר רווח אחד בלבד בין מילה למילה ולוודא שלא יהיו רווחים יתרים בין מילים.
- ב. יש למספר את עמודי כתב היד ברצף מתחילתו ועד סופו.
- ג. יש לעצב את הפסקאות ביישור לשני הצדדים, וללא רווח יתר בין פסקה לפסקה. בכל פסקה ראשונה אחרי כותרת או אחרי ציטוט המובא כפסקה נפרדת – השורה הראשונה צריכה להיות מיושרת לימין ללא הזחה. בכל פסקה ממשיכה – תהיה הזחה נראית לעין בשורה הראשונה. ציטוט ארוך (שלוש שורות או יותר) יש להביא כפסקה נפרדת מוזחת כולה מצד ימין (בלבד), בגודל אותיות רגיל, עם רווח שורה לפנייה ואחריה.
- ד. ציטוט ארוך המובא בפסקה נפרדת לא יוקף במרכאות. אם יש מרכאות בתוך הציטוט הן תהיינה מרכאות כפולות. ציטוט קצר משלוש שורות יובא ברצף הדברים שהוא קשור אליהם, באותה הפסקה. במקרה זה הוא יוקף במרכאות כפולות. אם יש גם מרכאות בתוך הציטוט – הן תהיינה מרכאות יחידות. ציטוט מטקסט שנדפס בעברית יש להעתיקו כלשונו ולא לשנות בו דבר, למעט התאמת טכניקת ההדגשה וסוג המרכאות (אם יש כאלה בתוך הטקסט המצוטט) לכללי "אורים". אם מתחייב תיקון המקור יש לציין את השינוי במפורש. ציטוט מטקסט שנדפס בשפה אחרת רצוי לתרגם לעברית, ובמקרה זה יותקן הטקסט לפי כללי "אורים". אם סימן פיסוק בא לאחר הציטוט – הוא יהיה מחוץ למרכאות הסוגרות. את מראה המקום למקור הציטוט יש

להביא בהערת שוליים, ומספר ההערה יובא אחרי סימן הפיסוק, כך: "... .." ¹. גם בהפניות אחרות להערת שוליים יובא מספר ההערה אחרי סימן הפיסוק (למעט קו מפריד שיש לפניו רווח).

ה. יש לשקף באופן ברור לעין את מדרג הכותרות. אם המדרג אינו ברור, יש לסמן ליד כל כותרת את מיקומה במדרג באמצעות האותיות א, ב, ג וכו' ולאחר מכן באמצעות הספרות 1, 2, 3 וכו'.

אין לתת נקודה או נקודתיים בסוף כותרות.

בין שני חלקי כותרת יש לתת נקודתיים ולא קו מפריד. כותרת ראשית וכותרת משנית של מאמר או פרק יבואו כל אחת בשורה נפרדת.

ו. בסעיפים ממוספרים שכל אחד מהם בא בפסקה נפרדת – יש לתת נקודה אחרי המספור, כך:

א. ....

ב. ....

ג. ....

בסעיפים ממוספרים ברצף של פסקה אחת – המספור יהיה בסוגריים ובין הסעיפים יבואו נקודה-ופסיק, כך:

(א) ...; (ב) ...; (ג) ...

ז. יש להשתמש במרכאות כפולות לכל עניין. מרכאות יחידות יבואו רק כאשר יש מרכאות בתוך מרכאות (הפנימיות

יחידות). במצב של רצף בין שני סוגי מרכאות נבדלים יש לתת רווח ביניהם, כך: "... במאמר שהתפרסם ב'הארץ'".

ח. אין להשתמש בהטיית אותיות בעברית לכל שימוש שהוא.

ט. הדגשת תוכן – בגופן שמן בלבד. כך גם בציטוטים, אף אם במקור ננקטה שיטה אחרת.

י. שמות ספרים בעברית המובאים ברצף המשפט יש להקיף במרכאות (כפולות); בפריט ביבליוגרפי יש להביאם ללא

מרכאות. שמות ספרים בלועזית יש להביא באותיות נטויות (איטליקס).

יא. בהפניה לספרים בעברית יש לכתוב את שם המחבר ובסוגריים את שנת ההוצאה ואת מספרי העמודים, מימין

לשמאל, כך: אברהם כהן (1990, עמ' 9–10).

בהפניה לספרים בלועזית יש לכתוב את שם המחבר בעברית, ולהוסיף בסוגריים בכתב הלועזי את שם המשפחה

בלבד, את שנת ההוצאה ואת מספרי העמודים, משמאל לימין, כך: יצחק לוי (Levy, 2001, pp. 11–12).

יב. לקו מפריד שהוא קו טווח או קו ניגוד, למשל בין מספרים כמו בסעיף הקודם, או כמו בביטוי "קונפליקט משיכה–

דחייה", יש להקליד קו ארוך, לצורך הבחנה בין קו כזה לבין מקף-מחבר, שהוא קצר.

קו מפריד או לוכסן יש להביא ללא רווחים משני צדי הסימן. אבל אם הסימן מפריד בין איברים שלפחות אחד מהם

כולל יותר ממילה אחת – יש להוסיף רווח גם מכל צד של הסימן, כמו במשפט זה.

יג. סוגריים יהיו עגולים בדרך כלל. סוגריים מרובעים יבואו כשיש צורך בסוגריים בתוך סוגריים: (... [...] ...), או

בתוך ציטוט לסימון תוספת חיצונית או דילוג שאינו במקור.

יד. בשילוב טקסט לועזי בסוגריים בתוך הטקסט העברי יש להקפיד שהסוגריים יהיו בגופן עברי. בלי סוגריים – סימן

הפיסוק שבסוף הטקסט הלועזי יהיה בגופן ובכיוון עבריים.

פסקה הנגמרת בטקסט לועזי אין לתת בסופה כל סימן פיסוק, לא עברי ולא לועזי, גם בהערת שוליים.

מילים לועזיות שאינן שמות פרטיים אין לפתוח באות גדולה, אלא אם כן זהו הנוהג בשפת המקור.

טו. בטקסט שאינו מספרי במהותו (כגון טקסט העוסק בחישובים סטטיסטיים וכדומה) יש לכתוב מספרים מאחד עד

עשר במילים; מ-11 ומעלה יש לכתוב במספרים.

במשפט עברי יש לכתוב רצף מספרים מימין לשמאל, כך: 1998–1999.

במספרים מעל אלף יש להוסיף פסיק בין המאות לאלפים, בין האלפים למיליונים וכו', כך: 1,000,000; 1,000.

טז. תאריכים המובאים ברצף הדברים יש לכתוב כך: 19 ביולי 2005; י"ד בסיוון תשס"ה. בפריט ביבליוגרפי (למשל

בציין תאריך של עיתון או של מסמך בארכיון) יש לכתוב כך: 19.7.2005. אין לקצר את השנה לשתי ספרות.

יז. אין להשתמש בראשי תיבות כאשר אינם נקראים כמילה: רמת גן (ולא ר"ג), כיוצא בזה (ולא כיו"ב), הערה (ולא

הע), עמודים (למשל: "בספר יש 112 עמודים" ולא "בספר יש 112 עמ'"). אבל: וכו', עמ' (למשל: עמ' 21).

רשימת מקורות

בסוף המאמר תבוא רשימת מקורות, וכל ההפניות בגוף המאמר תהיינה אל פריטים ברשימה. בשורת הפריט, הן בעברית והן באנגלית, יבוא תחילה שם המשפחה של המחבר והאות הראשונה של שמו הפרטי (וכן של מחברים נוספים של אותו חיבור) ושנת ההוצאה בסוגריים. בספר יבוא בהמשך שם הספר, מקום ההוצאה ומספרי העמודים. במאמר מתוך קובץ יבוא בהמשך שם המאמר, שם העורך ושם הקובץ, ולבסוף מקום ההוצאה ומספרי העמודים. במאמר מתוך כתב עת יבוא בהמשך שם המאמר, שם כתב העת ומספרו ולבסוף מספרי העמודים. באופן זה יובאו גם הפריטים בלועזית, ברשימה נפרדת. במקור מהאינטרנט יבוא בהמשך שם המסמך וכתובת האתר באינטרנט. בכל סוג אחר של מקור יש לפרט את מרב הפרטים הידועים.

דוגמאות:

א. ספר בעברית:

כהן א' (2002), כלכלה חופשית, באר שבע, 10–20.

ב. מאמר מקובץ בעברית:

לוי ב' (2003), "שינויים בכלכלת השוק", א' כהן (עורך), עיונים בכלכלת השוק בישראל, רמת גן, 20–30.

ג. מאמר מכתב עת בעברית:

ישראל ג' (2004), "שערי הריבית בתקופת השפל", רבעון לכלכלה 143, 34–39.

ד. ספר בלועזית:

Cohen A. (2002), *Free Economics*, New York, 10–20.

ה. מאמר מקובץ בלועזית:

Levy B. (2003), "Irreversible Investment", A. Cohen (ed.), *Free Economics*, New York, 10–20.

ו. מאמר מכתב עת בלועזית:

Israely C. (2004), "Irreversible Investment", *American Economic Review* 78, 96–98.

ז. מאמר מהאינטרנט:

Karmely D. (2005), "Free Economics", <http://www.research.org/tiap/archive/koan.html>.